

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er identisk med et tilsvarende, fremsat i 1972 (Folketingstidende, forhandlingerne sp. 2242, 2260 og 3193, tillæg A sp. 3165 og tillæg B sp. 2289), og med et lovforslag fremsat i folketingsåret 1976-77, 1. samling, se Folketingstidende, forhandlingerne sp. 3196, Tillæg A sp. 2723, som efter behandling i udvalget blev stillet i bero, mens betænkning fra et fællesnordisk embedsmandsudvalg afventedes. Denne betænkning er nu kommet (Medborgarskap för barn och jämlikhet vid naturalisation, Nordisk utredningsserie, 1976:9), og dens forslag er ikke tilfredsstillende.

Forslaget blev ligeledes fremsat i folketingssamlingen 1976-77, 2. samling (Folketingstidende, forhandlingerne sp. 614 og 2650 og tillæg A sp. 3221).

Ifølge indfødsretsloven og praksis ved naturalisation gælder som hovedregel, at ægtebarn følger faderen med hensyn til erhvervelse af dansk indfødsret.

Forslagsstillerne ønsker at stille børn af „blandede ægteskaber“ lige med hensyn til erhvervelse af dansk statsborgerret, uanset om det er moderen eller faderen, der er dansk. Det foreslås derfor, at sådanne børn ved fødslen erhverver dansk statsborgerret, blot én af forældrene er dansk statsborger, uanset hvor fødslen finder sted og hvor familien opholder sig.

Til nr. 1.

Ifølge indfødsretslovens § 1, stk. 1, erhverves dansk indfødsret ved fødslen af

1. ægtebarn, hvis fader er dansk,
2. her i riget født ægtebarn, hvis moder er dansk, såfremt faderen ikke har statsborgerret i noget land, eller såfremt barnet ikke ved fødslen erhverver faderens statsborgerret, og
3. barn uden for ægteskab, hvis moder er dansk.

Efter forslaget til ny formulering af § 1, stk. 1, erhverves dansk indfødsret ved fødslen af

1. ægtebarn, hvis fader *eller moder* er dansk, og
2. barn født uden for ægteskab, hvis moder er dansk.

Til nr. 2.

Ulemperne ved dobbelt statsborgerret, som bliver en følge af ændringsforslag nr. 1, kan formindskes, når den dobbelte statsborgerret tidsbegrænses til det fyldte 19. år.

Ved nærværende ændringsforslag foreslås, at der i § 3 indføjes en bestemmelse, hvorefter en person, der ved fødslen har erhvervet både dansk og fremmed statsborgerret, og som har boet her i riget sammenlagt mindst 5 år, får *stadfæstet* sin danske indfødsret efter det fyldte 18. år, men inden det fyldte 19. år, ved over for overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig erklæring herom, forudsat at han ved erklæringens afgivelse har fast bopæl her i riget.

Til nr. 3.

Erhverver en *mand* indfødsret i medfør af indfødsretslovens §§ 3 eller 4 (ved afgivelse af skriftlig erklæring), tilkommer indfødsretten ifølge § 5 også hans her i riget bosatte ugifte ægtebarn under 18 år.

Ved den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, erstatte „mand“ med ordet „person“.

§ 5, stk. 2, foreslås ændret som konsekvens af den foreslåede ændring af § 5, stk. 1.

Til nr. 4.

Ved ændringsforslaget ophæves den i indfødsretsloven § 7, nr. 4, indeholdte regel, hvorefter dansk indfødsret fortabes af ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at dets forældre indgår ægteskab med hinanden, idet tabet for barn, der bor her i riget, efter reglen dog kun indtræder, når det inden det fyldte 18. år flytter ud af riget og da har statsborgerret i et andet land.